

ti Fugle paa Taget, medens det, vi have paa Haanden, er det Sikkre. Det ærede Medlem har f. Ex opstillet den Formodning, at der skulde følge formindskede Driftsomkostninger med det nye Theater, men hvoraf veed det ærede Medlem dette? Dengang vi sidst byggede, blev der ogsaa stillet i Udfigt formindskede Driftsomkostninger, men vil han see efter i Commissionens Betænkning. Side 219, hvor der er Tale om „Udgifter af ubestemt Omfang“, saa vil han see, at der der udtrykkelig er udtalt følgende: „Man ventede, at de ved Scenens Ombygning foretagne Forbedringer i forskellige Retninger vilde medføre Muligheden af betydelige Bespareser netop paa denne Konto. Dette indtraf imidlertid ikke.“ See, dette er en ganske kort Betegnelse af, hvad alle den Slags Forventninger have at sige; man kan gjøre sig store Forventninger om de kommende Tider, men der er megen Uvisshed for, at de virkelig vilde blive opfyldte. Det ærede Medlem siger ogsaa Side 3 i den omdeelte Oversigt, at Udgiften til det nye Theater skeer uden directe Udbetaling af Statskassen. Ja, ganske vist gaar Pengene fra Sorø Academi, men vi vide ogsaa, at naar Sorø Academies Midler anvendes til dette Diemed her, da kunne de ikke samtidig anvendes til andre Diemed og derved lette Statskassens Byrder paa andre Punkter. Det have vi et ganske nyt og friskt Exempel paa, og det maa han virkelig ikke troe, at man ikke her skulde vide Bessked med. Det ærede Medlem synes ogsaa at regne sig det til Fortjeneste, at der ikke længer skulde ansættes Noget ved Theatret med Pension, men det er jo et Skridt, der er foretaget længe for, at det ærede Medlems Forslag kom frem. Egeledes regner det ærede Medlem som Noget, der skulde være vundet, at istedetfor, at vi hidtil have givet 16,000 Rbd. i Sædtillæg, skulde vi for Fremtiden være frie derfor. Det er nu for det Første ikke 16,000 Rbd., vi have givet ud dertil, men i det Høieste kun 15,000 eller rettere, Udgiften har, saavidt jeg husker, i Gjennemsnit kun beløbet sig til 12—13,000 Rbd.; men dernæst har det ærede Medlem jo aldeles glemt ligeoverfor denne Besparselse at anføre, at paa samme Tid, som

vi slippe for Sædtillægget, have vi nedfat det saaledes, at istedetfor at det før i Gjennemsnit var 18,000 Rbd., i enkelte Aar endog 26,000 Rbd., vil det nu ikke blive mere end 12,500 Rbd., saa det er Noget, som dog ogsaa maa tages med i Beregning. Fremdeles har det ærede Medlem glemt at anføre, at vi tabe Afdraget paa Gjælden til Sorø Academi, et Afdrag, der skulle være stggende Aar for Aar, og som for Tiden beløber sig til over 6,000 Rbd. Naar vi nu lægge dette sammen, saa gaaer det omtrent lige op mod, hvad der bespares, eller rettere, der kunde spares endnu langt mere. Hertil kommer, at det jo ikke engang er sikkert, at vi faae Renterne af Gjælden. Og saa det er et Bevist paa, hvordan det forholder sig med de Udgifter, der stilles op for os. Det ærede Medlem siger, at vi om 5 Aar kunne tage Bestemmelse om Gjældens Forrentning, og Tilbagebetaling. Ja, da vi sidst byggede, blev der truffet den Bestemmelse, at Forrentningen og Afdragene paa Gjælden til Sorø Academi kun skulde være i 28 Aar, til hvilken Tid den hele Gjæld skulde være tilbagebetalt, ja, man meente endogsaa, at det kunde skee i den halve Tid; men nu er den halve Tid forløben, og Gjælden er endda omtrent den samme som dengang, naar vi regne den nye Gjæld med, som er optagen for at betale den gamle, og Afdragene paa denne gamle Gjæld skal Theatret jo endogsaa nu veent fritages for at betale. Man kan altsaa stille mange smukke Fremtidsudsigter op, men man har aldeles ingen Sikkerhed for, at de virkelig vilde blive opfyldte. — Det, der er vist, er, at vi lette Byrden for den, der efter Commissionens og Regjeringens Forslag skulde udrede de 400,000 Rbd., det være nu Kjøbenhavn eller Private, men have vi nogen Grund til, at gjøre det. Kjøbenhavn har jo hidindtil slet ikke bidraget Noget til Theatret, men har endogsaa faaet Skatter af Bygningen. Det ærede Medlems Fremstillingsmaade sees ogsaa deraf, at han anfører det som et Fortrin ved sit Forslag, at Theaterbygningen vedbliver at være Statens Eiendom; thi for det Første var det ogsaa en Forudsætning ved Commissionens og Regjeringens Lovforslag, og dernæst er det et Fortrin, der hidtil har kostet